

כ' כסלו
19 בדצמבר
יום כ'

נסעתי עט בנקובר לכפר סבא. במ.פ.כ.ס. פסרו
פרטים על אספה של אפס, שרכזה כל הפועלים ורביים מהחווצבים.
כל החברים בטוקם דורשים ללחמה עד הסוף, ומחרעים על
החלטת הו"ח מהשבוע שעבר. לאחר האספה הדמיינו הביתרים
את הנער הציוני והפועל הטורקי לדבר על לבם שיפרדו משל
הסתה, ולאחר שראו שלא יצליחו האיעו שיחד עם ההסתה יעסידו
শטרות בכל מקום שעובדים ערבים ושווים ישתתפו ע"י ביתם
כח בוגר הפעולה.

אמרתי לחברים שלא ינהלו בעניין זה סום מו"ט
עם הברית. אם יוחלט להכריז שביתה אצלadelman - לא נדרוש
מהם להשתחרר או לא להשתחרר, יעשו מה שירצוז. אם ירצו
להשתחרר חבו עליהם ברכה - אבל רקחת פקודת ההסתה
כל חברי ההסתה.

. נפגשתי אח"כ עט בן שם מקבוצת הנער העובד.
הוא בארץ שבע שנים, מקבוצת נער אקדמי בסרביה, שהיו
לה "חופשיים" ביהדות ובازיניות. נהפכה לתנועה חלוצית,
אבל מרכז החלוץ לא נתן להם אפשרות לעלות, וחלק מחברים
יצאו לקומוניזם. כשרים איש מהצלicho לבוא לארץ
ועבדו שנים אחדות בעמק (הייו קבוצה בנהלל) גם פה
סבלו פלחן לא סוב. הוא נכנס בעבור זמן לבן שמואל,
אר הרגייש שהריעו הקבוצתי במשק זה מחרופף. הוא אడוק
בקבוציות, ויצא ממש. כשהתחילה העליה של הנער הציוני

הכללי נצטרף אליהם. קבוצתו בכ"ס רומנים, רובם לא יודעים עברית ויהודית.

מהי הדרך המיוחדת שלם? – הם רוצים לפניו דרך לעם. במה ילכו לעם? ילכו ברעיון הציוני. בסה מהיה שונה הליכתם לעם מהליכתנו אנו? הם יבואו לעם כמו שהוא. מה יגידו לו? זה לא ברור לו עדין.
ומהי הדרך המיוחדת בישוב? הכוח והמאזים שהושקעו בשביות יש להשקייע בעשיית הסכם לחוקת עבודה.
ומהי הדרך המיוחדת בהסת? – האם גם הם רוצים שהסת' מהיה רק סקזועית? לא, ההסת' צריכה להיות מקצועית-ציונית.

אין ילכו לקונגרס? עוד לא דנו והחליטו אבל הדעה הכללית היא ללחט בראשיתה עצמית. הציונים הכללים פה איננו כלל ציוניים, ואין שום קבוצה או איש בקרבת הציוניים הכללים שהם יכולים ללחט אותם. השומר הלאומי מפולין הם גריינבומים, אבל האחרים לא.

היכן מרכז הכוח הרוחני של חנוכתם – פה או בגולגולת?

הכוחות המנהיגים – עשרים האיש – הם בארץ, ומספר תזא ההשפעה. יש להם כעשרים אלף חברים ברומניה ובפולניה וגם קשרים את אמריקה וכמה מדינות מערב אירופה.

מה סבת הפלוג עם עקיבא? בעיקר אישי, אך הפירוד מוליד כבר מאליו הבדלי אידיאולוגיה.

בכֹּנוֹס שָׁהִיא לְהַט לִפְנֵי שְׁבוּפִים הַוּפִיע אֶגְלָם
רְעִיוֹן עַל תְּרוּך בֵּין הַהַס' לְבֵין הַבְּרִיחַ, "לִכְס'" הַט כָּבֵר לֹא
סָמְדִינִים - אֲבָל אָוְלִי עַוד יְשַׁמְּפֹעַ לְגַוּ. אַמְשׁ הַזְּמַנְנוּ, לְאַחֲר
הַאַסְפָּה - הַט וְהַפְּהַ"ס - לְבְרִיחַ. בְּחִמְשַׁת הַרְבָּעִים הַרְאַשׁוּׂגִים
הִיה בְּרוּר שְׁמַחְכוּגִים לְפִרְבּוֹקָזִיה נְגֻד הַהַסְתָּה'. מִיד גַּלְיָנו
אֶת הַקְּלָפִים. הַפּוּעַל הַמְזָרְחִי חַפֵּס עַמְּדָה הַסְּחַדְרוֹתִית יוֹחָר,
מְהֻרְבָּה חֲבָרִים שְׁבַהַסְתָּה'. הַט מִיד שִׁינְנוּ אֶחָט טַעַם וְהַצִּיעַו שְׁתוֹךְ
פְּעוֹלָה בְּחַנְאָרִים (כַּפִּי שְׁמַסְרוּ לֵי כָּבֵר מִקְׁדָּם חֲבָרִינוּ בְּמוֹעָזָה).

אָנָּי הַסְּבָרָתִי לוֹ עַמְּדָת הַהַס' בִּיחַס לְבְרִיחַ. בְּעַנְיִין

חַלּוּקָה עֲבוּדָה וְחַנְאָי עֲבוּדָה אָנוּ נְכֻנוּגִים חַמִּיד לְבָוָא אֶת
כְּדָבָרִים בְּתוֹךְ אַרְבָּוֹן מִיּוֹחָד, אֲבָל בְּאַקְצִיה שֶׁל מִלְחָמָה שְׁמַנְהָלָת
הַהַס' הַט יְכַלְיִם לְהַשְׁתְּחַחַף כְּחַבְרִי הַהַס' אוֹ לֹא לְהַשְׁתְּחַחַף כָּלָל,
בִּיחָדָר כְּשִׁישׁ לְגַוּ עֲנֵינָן עַם עֲרָבִים - אָנוּ לֹא רֹזְצִים בְּשָׂום חֲבָרָה
עַם עֲרָבִים, אֲבָל אִינְנוּ בְּטוֹוח בְּמַה הַט רֹזְצִים.

• כל פְּגִישָׁותִי עַמְּ חֲבָרִי קְבּוֹצָה הַגְּנוּעָר הַצְּיוּנִי הַכְּלָלִי
מְגַבְּרִוָּת בֵּי אֶת הַרְוָסָה שְׁקַבְּלָתִי בְּלַמְבָרְבָּג וּבְקָרְקוּ - שְׁכָאן יֵשׁ לְגַוּ
חַנְוּעָה-גְּנוּעָר חַשׂוֹבָה הַעַלְולָה לְשַׁטֵּשׁ מְנוּעָר לְשְׁנוּי סָצָב הַדָּבָרִים
בְּהַהַסְתָּה' הַצְּיוּנִית, וַיֵּשׁ לִקְרָב אֶת הַגְּנוּעָר הַזָּה בָּס בְּגַוְולָה וְגַס
בָּאָרֶץ. זָהוּ גַּל חַדְשׁ שֶׁל גְּנוּעָר צִיוּנִי הַעֲוָר לְתַנְגּוּעָת הַפּוּעָלִים
הַאֲרָצִישָׁרָאָלִים, כָּעֵירִי צִיּוֹן בְּשַׁעַתָּם.

שְׁבָחִי לְתַ"א לִישִׁיבָה הַוְהַ"פָּ.